

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตเพราะมิค่าใช้จ่ายในการคูแลต่ำและแรงงานมีทักษะในการผลิตเมล็ดพันธุ์ (Berke, 1999) เมล็ดพันธุ์ที่ผลิตได้ถูกใช้ทั้งในประเทศไทยและส่งเป็นสินค้าออกเป็นรายได้ให้กับประเทศ เเต่เมล็ดพันธุ์ข้าววนหนองน้ำมักประสบปัญหาคือ ความงอกของเมล็ดพันธุ์ต่ำโดยเฉพาะเมื่อต้องเก็บรักษาเมล็ดไว้เป็นเวลานานเพื่อรอการขยายภายในประเทศ หรือส่งออกไปขายข้างต่างประเทศ (พิริยะ แจ้งขัน, 2546) สาเหตุของความงอกของเมล็ดพันธุ์ต่ำอาจเกี่ยวข้องกับพันธุกรรมหรือเกิดขึ้นระหว่างกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ เช่น การขาดชาตุอาหาร (Basavaraja, Nagaraja, Jagadeesha, Yogeesh & Junathaiah, 1998) การขาดน้ำ (Yao, Moreshet, Aloni, Karnia & Yao, 2000) และความเสียหายของเมล็ดพันธุ์ในระหว่างการเก็บเกี่ยว (Gocalves, Oliveira & de-Oliveira, 1998) ซึ่งความสามารถในการงอกของเมล็ดพันธุ์เป็นลักษณะทางคุณภาพของเมล็ดพันธุ์อย่างหนึ่งที่น่าจะสำคัญที่สุด เพราะถ้าเมล็ดไม่สามารถที่จะใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้และหมายถึงความสูญเสียผลผลิตที่น่าจะได้รับทั้งหมดด้วย การที่เมล็ดพืชงอกได้น้อยและมีการเริบเดินโดยองค์ประกอบลักษณะหรือด้านลักษณะอ่อนแอด อาจมีผลให้ต้องปลูกซ่อนพืชใหม่ในกรณีที่ต้องปลูกพืชใหม่ทั้งหมดทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และบางครั้งอาจทำให้ไม่สามารถปลูกพืชได้ทันฤดูกาล (ปริญดา ศรีวิเศษ, 2539) การทดสอบการงอกของเมล็ดพันธุ์ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อวัดความงอกของเมล็ดพันธุ์โดยทั่วโลกได้ขึดแนวทางการทดสอบคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ของสมาคมทดสอบเมล็ดพันธุ์นานาชาติหรือที่รู้จักกันในชื่อของ International Seed Testing Association (ISTA, 1985) เพื่อจะช่วยในการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยเน้นการประเมินต้นอ่อนอันเป็นหัวใจของการทดสอบความงอกเมล็ดพันธุ์ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2539) ซึ่งวิธีการทดสอบความงอกของเมล็ดพันธุ์ถือว่าเป็นหลักการพื้นฐานในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับเมล็ดพันธุ์ เช่น การผลิตเมล็ดพันธุ์ (Seed Production) เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์ (Seed Technology) และสรีวิทยาเมล็ดพันธุ์ (Seed Physiology) เป็นต้น (จังจันทร์ คงพัตร, 2529; วันชัย จันทร์ประเสริฐ, 2538)

จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ ผู้สอนนิสิตระดับอุดมศึกษา สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 6 คน เมือง จังหวัดมหาสารคาม วันที่ 14 เมษายน พ.ศ.2546 พบว่าในขณะนี้การเรียนการสอนในเนื้อหาดังกล่าว

ผู้เรียนประสบปัญหาในกระบวนการเรียนรู้คือ ผู้เรียนมีกลุ่มการเรียนขนาดใหญ่ ทำให้ได้รับ การสอนจากอาจารย์ไม่ทั่วถึง และเจ้าหน้าที่ควบคุมคุณภาพและนิสิตที่ใช้ภายในห้องทดลองนั้น ขาดแคลน ไม่สัมพันธ์กับสัดส่วนกลุ่มผู้เรียน และในการเรียนการสอนมีเวลาที่จำกัด เพราะในกระบวนการเรียนของเมล็ดจำเป็นต้องใช้เวลาในกระบวนการเรียน ทำให้นักศึกษาไม่สามารถได้รับ ความรู้อย่างเต็มที่ ทำให้การเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลถึงนิสิตให้ขาดความช้านาญ ทางด้านเนื้อหาการทดลองความของเมล็ด เมื่อนิสิตออกไปปฏิบัติงานในการทำงานจริงแล้ว ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ ทำให้นักศึกษาต้องกลับไปทบทวนหรืออาศัยในการเรียนรู้ใหม่ในเนื้อหา การทดลองความของเมล็ด ทำให้ต้องเสียเวลาหรือค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดจากข้อผิดพลาดในการ ปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงมีความพยายามที่จะนำเทคโนโลยีมาใช้ช่วยในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ ในการเรียนการสอนเนื้อหาการทดลองความของเมล็ด เพื่อเป็นสื่อการสอนช่วยในการนำเสนอ การเรียนการสอน

ปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุน ต้องการเรียนและความต้องการสอน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีความสามารถช่วยให้กิจกรรม การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้อย่างราบรื่น เนื่องจากได้มีการวางแผนไว้เป็นอย่างดี (กฤยมันต์ วัฒนาธรรม, 2542) ซึ่งเป็นการนำคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในการศึกษาในลักษณะของการนำเสนอการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์ โดยที่คอมพิวเตอร์จะทำการนำเสนอที่เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ในปัจจุบันจะพบว่ามีการนำสื่อประสมหรือมัลติมีเดีย (Multimedia) เข้ามาช่วยในการนำเสนอเนื้อหาทางคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การนำเสนอเนื้อหาของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้มาก (ณอน เลาหรัสแสง, 2541) ในบทเรียน มีการนำเสนอเนื้อหาด้วย รูปภาพ เสียง ข้อความพร้อมกัน ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และ มีการตอบโต้กับผู้เรียนตลอดเวลา บทเรียนยังสามารถเก็บคะแนนจากการทดลองและบอกผลการ ตรวจทันทีทำให้ผู้เรียนได้รับการเสริมแรง และยังสามารถถอดลับไปทบทวนในบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ ได้อีก เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคลช่วยเน้นการเรียนด้านความ แตกต่างระหว่างบุคคล

จากคุณสมบัติของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคล ได้เป็นอย่างดีและมีความน่าสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ ถ้านำมาใช้ในการเรียน การสอนเรื่องการทดลองความของเมล็ด ก็จะช่วยให้ผู้เรียนที่มีปัญหาภาระการเรียนขนาดใหญ่ สามารถเรียนด้วยตนเองได้ สามารถทบทวนบทเรียนได้ไม่จำกัดเวลาหรือสถานที่ ตามความสามารถ ของแต่ละคนได้ โดยผู้เรียนที่ไม่เข้าใจในกระบวนการเรียนการทดลองความของ และการประเมิน ความของก็สามารถขอนกลับไปเรียนบททวนใหม่ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาและ

ทำความเข้าใจในบทเรียนได้อย่างละเอียดและชัดเจน อันจะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง ได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานน้อยลงซึ่งประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการทดสอบความของของเมล็ด เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สู้สอนสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพการปัจจุบัน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการทดสอบความของของเมล็ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการทดสอบความของของเมล็ดแตกต่างกัน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการทดสอบความของของเมล็ด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน จากการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการทดสอบความของของเมล็ด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเสนอเนื้อหาเรื่องการทดสอบความของของเมล็ดที่มีการออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน
2. ได้แนวทางเพื่อนำไปสู่การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาอื่น ๆ ซึ่งเป็นการขยายงาน ด้านการศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจเนื้อหาการทดสอบความของของเมล็ด ซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์จะได้นำไปใช้อย่างกว้างขวาง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษารังนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

1. เนื้อหาของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการทดสอบความของ ก็พัฒนาขึ้นประกอบด้วย
 - 1.1 การทดสอบความของ

- 1.2 โครงสร้างของเมล็ด
 - 1.3 ปัจจัยที่สำคัญต่อความงอกของเมล็ด
 - 1.4 วิธีการทดสอบความงอก
 - 1.5 การงอกและพัฒนาการของต้นอ่อน
 - 1.6 โครงสร้างที่สำคัญของต้นอ่อน
 - 1.7 การประเมินผลต้นอ่อน
 - 1.8 การประเมินผลต้นอ่อนโดยการจำแนกเป็นกลุ่มพืช
 - 1.8.1 พืชในกลุ่มข้าว ข้าวโพด ข้าวฟ่าง
 - 1.8.2 พืชในกลุ่มข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ข้าวไรซ์
 - 1.8.3 พืชในกลุ่มผักกาดขาว ผักกาดหัว ผักกาดทรงตุ้ง ผักกะน้ำ ผักกาดหอม
 - แครอท มะเขือเทศ
 - 1.8.4 พืชในกลุ่มแตงกวา และฝ้าย
 - 1.8.5 พืชในกลุ่มถั่วลิสง ถั่วเขียว ถั่วเหลือง
 - 1.8.6 พืชในกลุ่มถั่วสันเตา
 - 1.8.7 พืชผักใบเดียงเดี่ยว
 - 1.8.8 พืชที่มีต้นอ่อนมากกว่า 1 ต้น
 - 1.9 การรายงานผลการทดสอบความงอก
 - 1.10 การใช้ตาราง Tolerance
 - 1.11 การทดสอบใหม่
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาบทเรียนทางคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเสนอเนื้อหา (Tutorial)

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง และประเมินประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตภาควิชาเทคโนโลยีเกษตร คณะเทคโนโลยี ปีการศึกษา2546 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 30 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง กระบวนการออกแบบและสร้างบทเรียนเรื่องการทดสอบความงอกของเมล็ด มีขั้นตอนประกอบไปด้วย การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา การกำหนดคุณประสงค์เชิงพฤติกรรม การวิเคราะห์ผู้เรียน การสร้างผังงาน บทเรียน การสร้างแผนเรื่องราว (Story Board) การเขียนโปรแกรม การทดสอบ

และปรับปรุง บทเรียน และการประเมินผลบทเรียน เสนอบบทเรียนที่จัดเรียงไว้เป็นลำดับขั้นและให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ได้ตอบกับบทเรียนที่เสนอันน์ โดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์การเสนอเนื้อหา มีการผสมผสานสื่อหลาย ๆ ชนิดคู่กัน เช่น ข้อความ ภาพ และเสียง

ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้เป็นมาตรฐานในการพิจารณาหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากการหาค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากการหาคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80